

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

237. Quid facere debeat Sacerdos, qui perficit sacrificium ab alio inceptum, si dubitetur Hostiam fuisse consecratam? Et an in tali casu debeat solùm incipere à consecratione, cæteris omissis? Ex ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

Sup hoc in Resol. p. 1. & sequitur in 32.

bationis adstantium, consecrare Sanguinem; non tenetur eum consecrare, sed potest absque illius consecratione Missam finire: quia preceptum affirmativum perficendi essentialiter sacrificium, quamvis sit divinum non obligat eum timore prudente tanti damni. Si vero non sit praedictus timor, perficiendum est essentialiter sacrificium, consecrando Sanguinem, ut patet, & non consecrando aliam Hostiam, quando agnoscitur defectus consecrationis vini ante summptionem Hostiae consecratae: in quo Doctores conveniunt. Ita ille. Et ideo Adrianus in 4. *quest. 6. de Eucharist.* quae incipit, *Viso de impedimento*, §. *Pro responsione*, & Maior in 4. *dist. 9. quest. 3. §. Tertiò arguitur*, asserunt, si Sacerdos per errorem solum panem consecrauit, qui vinum sine magna offensione adstantis populi consecrare nequeat, ut quia mittendus est per mediam plebem aliquis, qui vinum ferat, posse eum in sacrificio pergere sine vini consecratione. Quod etiam censet probabile Azorius tom. 1. lib. 10. cap. 19. *quest. 3. §. Maior*. Et hanc sententiam docet etiam Fagundez *precept. x. lib. 3. cap. 5. num. 10.* Marchinus *de Sacram. Ordinis*, tract. 3. part. 2. cap. 1. num. 16. & alij quos citat, & sequitur Leandrus *de Sacram. tom. 2. tract. 7. disp. 5. q. 24.*

scilicet imperfectum maneat, quod fortè inceptum fuit. Si autem ipse per se totam materiam necessariam sacrificij addat, addendo vnam Hostiam certo non consecratam, & vinum etiam non consecratum; sanè censetur integrè absolūtè sacrificare, potius quam alienum sacrificium perficere. Ad sacrificandum autem integro illo modo, incipiendo à consecratione, ceteris omissis non habet ius, nec potest sic certò, & indubitato facere: solum enim debet in dubio quidem integrè sacrificare; nempe, si ille alius non incepit sacrificium: certò autem sacrificare integrè illo modo nullo iure licet; nam ad evitandum periculum manendi sacrificium alterius imperfectum, sufficit consecrare sub conditione illam ipsam Hostiam, ut iam probauimus. Quare à principio intrinseco, & ratione ex natura rei petita magis placet hæc opinio, quam opposita sententia, cui solum defero propter Doctorum illius auctoritatem. Et hæc omnia docet Dicastillus loco citato. Vide etiam Præpositum in p. *quest. 83. art. 6. n. 192.* qui docet in tali casu, Sacerdotem debere tantum consecrare Hostiam sub conditione: quod etiam tenet Villalobos in *summa tom. 1. tract. 8. difficult. 32. n. 15.*

RESOL. CCXXXVII.

Quid facere debeat Sacerdos, qui perficit sacrificium ab alio inceptum, si dubietur Hostiam fuisse consecratam?
Et an in tali casu debeat solum incipere à consecratione, ceteris omissis? Ex part. 10. tract. 12. & Misc. 2. Ref. 12.

Sup. hoc le. ge. dicitur in Resol. sequent.

§. 1. Videtur vnum de duobus posse facere; nimirum aliam Hostiam sumere, eamque consecrare simul consecrando sub conditione aliam relictam à Sacerdote, de qua dubium est, an sit consecrata, & vtramque postea sumere: Vel posse novam Hostiam consecrare, illam verò de qua dubitatur, an sit consecrata, sumere post summptionem vtriusque speciei à se consecratae, antequam sumat purificationem. Ita Syluester *verb. Eucharistia*, n. 12. Tabiena *verb. Missa* 30. Henriquez *lib. 9. cap. 4. n. 4.* Bartholomæus ab Angelis *dial. 5. §. 561. 562. & 569.* cum aliis.

2. Sed doctus Pater Dicastillus *de Sacram. tom. 1. tract. 5. disp. 4. dub. 16. num. 3. 11.* docet in tali casu Sacerdotem frustra adhibere aliam Hostiam, nec posse. Probatur primò, quod frustra: nam ille secundus Sacerdos solum debet tunc celebrare, ut sacrificium de quo dubium est, an sit inceptum, non maneat inceptum, sed perficiatur: ad hoc autem sufficit, quod nulla alia hostia adhibita, illam ipsam hostiam præcedentis Sacerdotis sub conditione consecret. Nam vel ille alius Sacerdos consecrauit illam, vel non. Si consecrauit, iste secundus sub conditione profertens verba, illam non consecrat, sed perficit sacrificium inceptum ab alio: ratione cuius perficendi (si fortè inceptum fuit) iste alius suscipit hoc munus. Si verò ille prior non consecrauit, iste secundus consecrat; vult enim consecrare sub conditione, si alter non consecrauit. Quo casu nullo modo manet sacrificium aliquo non integrum; iam enim ab hoc posteriori vtriusque speciei consecratio fit. Ad quid ergo est necessaria illa Hostia? Probatur secundò, quod non possit adhiberi Hostia illa alia. Nam ius, & potestas, quam habet secundus Sacerdos incipiens, non à principio Missæ, sed à consecratione, solum est ius perficendi sacrificium alterius, ne

Tom. II.

RESOL. CCXXXVIII.

An si Sacerdos moriatur post consecrationem, si adsit alius Sacerdos, teneatur sub peccato mortali perficere sacrificium?
Et in tali casu, an hoc facere debeat Sacerdos, etiam si non sit ieiunus, aut sit excommunicatus, aut irregularis?
Et quid in tali casu est faciendum, si quando Sacerdos moritur, vel infirmatur, iam consecrauerat vtramque speciem: & quid quando tantum consecrauerat vnam speciem?
Et quid est agendum, si constet Sacerdotem esse mortuum in Missa, & non constet in qua parte Missa mortuus fuerit?
Et aduertitur in praedictis casibus, quod si nullus inueniri potest Sacerdos, non esse licitum laico Sanguinem, aut Hostiam sumere; & Mle Hostiam conseruanda est in Pyxide, & Calix in Sacratio.
Et si vini species corrumpantur, antequam inueniatur Sacerdos, qui eas sumat, in picinam proicienda sunt. Ex p. 9. tr. 6. & Misc. 1. Ref. 18.

§. 1. Affirmatiuè respondent communiter Doctores: quia integritas sacrificij est de iure diuino. Ergo necessarium est, quod sacrificium inceptum perficiatur, atque adeò quando non est possibile hoc fieri ab eodem Sacerdote, debet fieri ab altero. Et in tali casu debet hoc facere Sacerdos, etiam si non ieiunus, vel sit excommunicatus, aut irregularis. Hæc sententia, ut dixi, est communis, & probabilior. Negatiuam verò sententiam puto etiam probabilem; & ut talem, illam admittit Ludouicus de San Iuan in *summa quest. 7. art. 17. difficult. 11.* Villalobos in *summa, tom. 1. tract. 8. difficult. 32. num. 15.* Sotus in 4. *dist. 13. quest. 2. artic. 6.* Pellizarius in *Man. Reg. tom. 1. tract. 5. cap. 9. sect. 1. n. 15.* Siquidem in Concil. Tolet VII. relato in cap. *Nihil. 7. quest. 1.* dicitur: *Censuimus conuenire, ut in eo casu sit liberum alteri Episcopo, vel Presbytero, consecrationem exequi officij cæpi.* Loquitur autem Concilium de præsentis casu, sicque videtur indicare, Sacerdotem quidem posse, si velit, explere sacrificium modo supradicto relicto imperfectum; non tamen teneri: quod sentit Sot. in 4. *dist. 13. quest. 2. artic. 6. §. 4.* hinc colliges, Sacerdotem non teneri explere sacrificium ab alio

Sup. hoc in Res. seq. cursum in §. Concluso. ad lin. 3. & in §. ult. ad lin. 6. & pro Sacerdote ieiuno, ib. in fin. & inf. in tr. 1. Ref. 101. cursum in §. Nota. post modum, vers. ulterius si sacerdos. & supra in Resol. 130. §. ult. à lin. 2.